



GODIŠNJI BILTEN UDRUŽENJA RODITELJA
DJECE OBOLJELE OD MALIGNIH BOLESTI „ISKRA“

BR.7 / 15. FEBRUAR 2022.

iskra

GODIŠNJI BILTEN BR.7/FEBRUAR 2022.

Skupština je najviši organ Udruženja i čine ga svi punopravni članovi Udruženja. Skupština se održava jednom godišnje.

Predsjednik Udruženja:

Dijana Berić, dipl.ek.

Upravni odbor:

Vita Malešević, prof., predsjednik

Tatjana Stojčić, zamjenik predsjednika

Milan Berić, prof., član

Rada Trivić, član

Miloš Malešević, član UO ispred MladiCa (Upravni odbor)

Nadzorni odbor:

Mirko Malešević, prof. predsjednik

Vladan Pejić, član

Mile Trivić, član



Izdavač:

Udruženje roditelja djece
oboljele od malignih bolesti "Iskra"

**Za izdavača:**

Dijana Berić, dipl. ek., predsjednik Udruženja

**Glavni i odgovorni urednik:**

Milan Berić, prof., član UO Udruženja

**Autori tekstova:**

Dijana Berić, Vita Malešević, Milan Berić,
Katica Kerkez, Andrea Pećanac, Rada Trivić,
Milijana Kujača, Dimitrije Terzić,
Miloš Malešević i Milica Jaćimović

Grafički dizajn:

Daniel Grujić

Lektor:

Sandrijela Rađenović Kasagić, prof.

Štampa:

XXXXXX, Banja Luka

Tiraž:

XXX primjeraka



IMPRESSUM

PONOSNI

Medalja

ZASLUGA ZA NAROD



Predsjednik Republike Srpske Milorad Dodik, povodom 9. januara, Dana Republike Srpske, odlikovao je Udruženje roditelja djece oboljele od malignih bolesti "ISKRA" Medaljom zasluga za narod. Medalja nam je dodijeljena za zasluge u oblasti humanitarnog i duhovnog rada, kojim se doprinosi opštoj afirmaciji Republike Srpske.

Predsjednica našeg udruženja Dijana Berić primila je oreden na svečanoj dodjeli odlikovanja 9. januara 2018. godine.

Ovo je velika čast za Udruženje, ali i obaveza za budućnost.





RIJEČ PREDSEDNICE UDRUŽENJA

Cijenjeni prijatelji i donatori, naša draga djeco i roditelji

*I*za nas je još jedna godina koja je protekla u znaku epidemije korona virusa. Došlo je do velikih promjena u načinu našeg rada i djelovanja. Kao i uvijek i sada smo morali u fokus svega staviti djecu koja se nalaze u procesu liječenja od malignih bolesti.

Zbog nepovoljne epidemiološke situacije roditeljska kuća je bila zatvorena za sve posjete, a neke druge projektne aktivnosti su bile odložene.

Teška je godina bila i za ljekare i medicinsko osoblje na Odjeljenju dječije hematoonkologije UKC RS. Većina djece je i pod ovim okolnostima uspješno završila svoje liječenje, ali svakako ne smijemo zaboraviti naše anđele koji nisu uspjeli da se izbore sa teškom bolesti.

Ove godine smo na našu veliku radost uspjeli realizovati rehabilitacioni kamp na planini Tari, koji su djeca željno iščekivala. Kamp je realizovan uz poštivanje propisanih mjera zaštite od korona virusa.

Nadamo se da će vrijeme epidemije uskoro proći i da ćemo ponovo raditi i djelovati u punom kapacitetu, u skladu sa našim ciljevima i zadacima.

Srdačno

***Dijana Berić, dipl. ek.
predsjednik Udruženja***



NAJVEĆI MALI HEROJI

Djeca oboljela od malignih oboljenja su, odlukom uređivačkog kolegijuma „Nezavisnih novina“, ličnost 2021.godine.

U sklopu njihove tradicionalne manifestacije, uručili su našem Udruženju, kao i Udruženju „Srce za djecu“ u FBiH na čuvanje plaketu „Najveći mali heroji“, kao simbol da će i ubuduće biti podrška našim malim herojima u njihovim borbama. Hvala vam od srca što ste tokom kampanje u mjesecu decembru ukazali na probleme sa kojima se susreću naša djeca i njihovi roditelji tokom dugotrajnog procesa liječenja i što ste prepoznali važnost upoznavanja javnosti sa svim aspektima ove borbe



Izvor: Nezavisne novine, 13.12.2021.

Humane predstavnice “Iskre”: Boriti se za život je breme i hrabrost

Mi djelujemo sedam godina i u tih sedam godina najteže je bilo na samom početku. Jer prvo smo morali početi od sebe, pričati svoju priču i sve to iznijeti u javnost prvi, probiti led.

U tom trenutku kao da smo bili usamljen slučaj, danas je to drugačije. Od prvog dana je urađeno puno, postavili smo sebi mnogo ciljeva i s ponosom možemo reći da smo po svakom tom činu ostvarivali jako dobre rezultate, a tako ćemo da nastavimo i u budućnosti, samo treba istrajati, ispričale su Dijana Beriç, predsjednica, i Vita Malešević, predsjednica Upravnog odbora Udruženja “Iskra”.

S obzirom na to da su borbu s opakom bolešću prošle zajedno sa svojom djecom, danas kažu da su odlučile biti dio cijele priče iz neke zahvalnosti što su im djeca živa i zdrava danas i što su uspješno završila liječenje. A, naravno, tu je i ogromna želja da pomognu. Koliko je Udruženje roditelja djece oboljele od malignih bolesti “Iskra” važno, kao i koliko je značaj Roditeljske kuće, te svemu onom s čim se susreću i bore danas, pričale su za “Nezavisne”.

NN: Koji su osnovni misija i cilj Udruženja “Iskra”?

MALEŠEVIĆ: Moram prvo da vam počnem s ličnom pričom, jer ona je okosnica. Ja sam majka djeteta koje se lijeçilo od leukemije i to je glavni razlog zašto sam krenula u ovu priču. Moj sin se lijeçio u Banjaluci i u to vrijeme nije bilo Roditeljske kuće. To tada meni nije predstavljalo problem, jer živim tu u gradu, ali sam uvidjela koliko je teško porodicama koje nisu iz Banjaluke.

Roditelji djece koja su se ovdje lijeçila, a žive u okolnim mjestima, morali su da traže stan privatno, ne poznaju grad i rijetko je ko mogao da nađe neki uslovan stan. Bili su primorani da se prevoze taksijem u trenucima kada je djetetu imunitet oslabljen, a i sve to mnogo košta. Koleginica Dijana je lijeçila svoje dijete u Beogradu i po uzoru na njihovu Roditeljsku kuću, kada se vratila, došli smo na ideju da pomognemo djeci koja se lijeçe od malignih oboljenja i njihovim roditeljima. Naš cilj je bio da stvorimo nešto što će im pomoći u najtežim trenucima i gdje će se bar malo osjećati kao kod kuće. Znam koliko je meni znaçilo da podijelim sve što me tišti s onima koji me razumiju kroz šta prolazim. To je ta misija. Da ova kuća pruži tu pozitivnu energiju, da djeca kada moraju da napuste odjel mogu doći ovdje, gdje imaju sve uslove, a tu su svi koji ih razumiju. Tu nema bijelog mantila.

BERIĆ: Moja situacija je specifična jer se moj sin liječio u Beogradu i tamo je postojalo udruženje koje je pružalo podršku djeci i roditeljima. Ta podrška koju smo dobili tamo nije bila ništa ogromno, ali je bilo jako značajna. Podrška je možda kratko trajala, ali je bila upečatljiva i jaka toliko da, evo, i danas nakon toliko godina to mene i dalje drži, i dalje me nosi taj osjećaj. Osjećaj kada vama i vašem djetetu pomaže neko koga vi ne poznajete u trenutku kada je vama najteže se ne može opisati riječima. Iz ovog razloga sam bez razmišljanja pristala da tako nešto radim u Banjaluci. Osjetila sam da je to pravi put.



NN: Radite sa istom snagom i istim žarom, šta je to u vama što vas tjera da idete jače i bolje?

BERIĆ: Možda ovo radimo iz neke zahvalnosti što su nam djeca živa i zdrava danas i što su uspješno završila liječenje. Pored toga želimo da pomognemo koliko god je to moguće. Kao da nam Bog daje tu neku neopisivu snagu.

MALEŠEVIĆ: Snaga je ta silna želja da se pomogne drugom. Dođem ovdje i šalim se sa ženama, onda vidim da se one krenu smijati, a teško je od roditelja u tom trenutku izmamiti osmijeh i onda nas valjda to nosi. Taj osjećaj kada ljekar saopšti dijagnozu, to se ne može objasniti, svijet oko vas se ruši i sve se okrene naglavačke. Ne možeš da dišeš, ne znaš kako da se ponašaš. E, mi hoćemo da pomognemo i drugim roditeljima i to nas drži ovdje.

NN: Do sada ste uradili mnogo i ne posustajete, kakvi su dalji planovi?

MALEŠEVIĆ: Cilj je svakako da se ovo održi i da bude kao i do sada. Ali onaj dugoročni cilj bi bio da se proširi odjel na UKC-u gdje su djeca. Iz ličnog iskustva mogu da govorim i tu su samo četiri sobe, dese se situacije kada je dijete u izolaciji jer je jako loše i imunitet mu je potpuno narušen, zauzme jednu sobu i onda ostanu samo tri. I u te tri sobe treba da dođu sva ostala djeca koja takođe u tom trenutku imaju jako loš imunitet. Takođe, tu je i problem što nemamo dnevnu bolnicu, nego roditelji s djecom čekaju na balkonu, gdje duva jak vjetar, da ih doktorica primi. Danas je svakako puno bolje nego prije pet-šest godina, tako da bi veliki sevap, a i velika stvar bila da se taj odjel proširi pa da djeca i tamo imaju najbolje moguće uslove.

BERIĆ: Od svog osnivanja ostali smo vjerni osnovnom prioritetu svog djelovanja, a to je dobrobit naših korisnika - djece oboljele od malignih bolesti i njihovih najbližih. Naša misija je da djeca oboljela od malignih bolesti dobiju najbolje uslove liječenja i najbolju dijagnostiku, tretman, njegu i praćenje nakon okončanog liječenja s najvećim izgledima za izlječenje i oporavak, a njihovi roditelji aktivnu, trajnu i cjelovitu pomoć i podršku. Mi pružamo informacije za djecu i roditelje, psihološku i socijalnu pomoć porodicama, vanbolnički smještaj za djecu i porodice u Roditeljskoj kući. Imamo saradnju s Hematoonkološkim odjeljenjem te kad god smo u prilici materijalno pomažemo odjeljenje dječije hematoonkologije. Zatim omogućavamo rehabilitaciju djece nakon završetka liječenja, organizujemo kampove svake godine i još mnogo toga.

NN: Koliko vama znači to što će borba najvećih malih heroja obilježiti 2021. godinu, te kako gledate na medijsku podršku?

BERIĆ: Medijska podrška je jedini put da naša priča dođe u javnost i do svih građana. Jako je bitno da javnost bude upoznata s postojanjima takvih vrsta bolesti, svi koji se nađu u sličnoj situaciji imaju adresu na koju mogu da se obrate. S druge strane, važna je svaka podrška toj djeci koja se trenutno bore i koja su prošla liječenje. Iako se možda to ne vidi, svaki put kada čuju odraz javnosti i da se oni spominju, u njima se vidi ta draž, vraća im se samopouzdanje i vidi se da im je to bitno. Oni se bore za život, a mi roditelji smo svjedoci te njihove borbe i zaista možemo da joj sjedimo bolje nego oni sami.

MALEŠEVIĆ: Oni su heroji svakako, jer boriti se za život i ne znati šta te sutra čeka i biti svjestan toga, teško je za odraslog čovjeka, a ne za dijete. Ta djeca ponekad i ne znaju šta ih je snašlo pa tako kotrljaju dan za danom do konačnog cilja, do izlječenja. Ali i roditelji su ti koji na sebe preuzmu svu muku i sav taj teret. Pomisao da li će biti sutra, svaki nalaz, kako će biti sutra, kako će podnijeti lijek, da li će ga prihvatiti ili će morati nabaviti neki drugi koji nema ovdje je herojski čin. Ne gleda se više novac, koji je i te kako potreban, nego kako doći do lijeka, a onda pitanje hoće li ga dijete uopšte prihvatiti, i roditelji su zajedno s djecom heroji. Zato je ovo velika stvar.

NN: Dugoročne planove imate, no šta je ono na čemu sada radite?

BERIĆ: Želimo u budućnosti napraviti malo veći osvrt na djecu koja su završila svoje liječenje. Više afirmisati društvo u smislu njihovog povratka u matične sredine i škole. Potrebno je više razumijevanja za djecu i roditelje koji se vraćaju s jednog nazovimo to ratišta ponovo u život, jer nije jednostavno. To traje jedan određen period, ne vječno. Znaite, čovjeku treba pomoći kada mu je to potrebno, kada je sve u redu, njemu onda pomoć i ne treba.

MALEŠEVIĆ: Liječenje ne prestaje liječenjem. Tu su strah od povratka u sredinu, ali i od povratka bolesti. Čovjek ne zna šta ga opet može snaći u životu. Normalno je da postoje strahovi jer sve to liječenje nosi i neke nuspojave. Ja ne pamtim imena lijekova, nego ih zovem otrov, ali je opet taj otrov spasio moje dijete. Na kraju nama je svima bitno da je živa glava.



MEĐUNARODNI DAN DJECE OBOLJELE OD MALIGNIH BOLESTI

U susret 15. februaru, Međunarodnom danu djece oboljele od malignih bolesti, da u Roditeljskoj kući je organizovana radionica izrade zlatnih trakica.

Naši hrabri mališani i njihove mame pravili su trakice koje će MladiCe i volonteri Udruženja "Iskra" dijeliti u subotu 13. februara na Trgu Krajine od 10.00 do 17.00 časova.

Dodite na Trg, stavite zlatnu trakicu i na taj način pružite podršku djeci koja se liječe od malignih bolesti.



Povodom obilježavanja 15. februara, MladiCe i volonteri Iskre dijelili su zlatno-žute trakice koje su simbol borbe djece oboljele od malignih bolesti. Uz trakice, dijeljeni su i Iskrini promotivni materijali, zaštitne maske i baloni.



15. FEBRUAR

I ove godine smo povodom 15. februara, Međunarodnog dana djece oboljele od malignih bolesti pustili balone u Roditeljskoj kući i zaželjeli samo jednu želju: Da sva djeca budu zdrava!



Zahvaljujemo kompaniji Blicnet koja i ove godine misle na nas. Povodom obilježavanja 15. februara, Međunarodnog dana djece oboljele od malignih bolesti, donirali su nam komplete posteljina za sve apartmane u Roditeljskoj kući.



Akciji obilježavanja 15. februara, Međunarodnog dana djece oboljele od malignih bolesti, pridružila se naša Katarina Kujača, koja je sa svojim drugarima iz odjeljenja IX-1 OŠ Jovan Dučić Kasindo u Istočnoj Ilidži, organizovala izradu zlatnih trakica, simbola djece oboljele od malignih bolesti. Zahvaljujemo svim učenicima, našoj Milijani Kujači, i osoblju škole na podršci.



Također, i naša Magdalena Usorac, učenica Stručne tehničke škole, povodom 15. februara, Međunarodnog dana djece oboljele od malignih bolesti, organizovala je u svojoj školi izradu zlatnih trakica. Njeno odjeljenje i ostali učenici u školi u znak podrške nosili su zlatne trakice. Magdalena je sa drugarima podijelila svoje iskustvo u borbi sa malignom bolešću. Podrška vršnjaka je jako važna, kao i podrška cjelokupne društvene zajednice.



Muzej Republike Srpske nam je i ove godine prižio podršku povodom 15. februara, Međunarodnog dana djece oboljele od malignih bolesti.

Proteklih šest godina Muzej je organizovao likovne radionice "Za hrabra mala srca" na kojima su djeca osnovnih i srednjih škola imala priliku da, kroz crteže, pošalju poruke i podršku djeci koja se liječe od malignih bolesti. Ove godine, zbog pandemije virusa korona, djeca nisu mogla da dođu u Muzej, tako da je danas simbolično održana izložba radova nastalih na tradicionalnim manifestacijama.



15. FEBRUAR

Na sjednici Narodne skupštine Republike Srpske koja je održana 11. februara 2021, svi narodni poslanici i članovi Vlade nosili su zlatno-žute trakice, kao vid podrške djeci oboljeloj od malignih bolesti. Veliko HVALA!



Zahvaljujemo se kompaniji Mozart na donaciji koju su nam uručili u sklopu njihove tradicionalne akcije "Humanitarni tiket u podne".



ZNAČAJ REHABILITACIONOG KAMPA

U druženje roditelja djece oboljele od malignih bolesti „Iskra“ ove godine uspješno je organizovalo sedmi po redu rehabilitacioni kamp za porodice liječene od malignih bolesti. Kamp pod nazivom „Ja mogu sve“ održan je na planini Tari i trajao je sedam dana. Za vrijeme boravka na kampu učesnici su bili smješteni u hotelu „Beli Bor“. Liječenje malignih bolesti je veoma dug i iscrpljujući proces koji podrazumijeva i dugotrajnu izolaciju oboljele djece, a samim tim i čitave porodice od društva. Tokom liječenja djeci pored njihovog doma, najviše nedostaju sve one aktivnosti koje su mogli nesmetano da obavljaju prije uspostavljanja dijagnoze malignog oboljenja. Dječiji kancer je možemo slobodno reći bolest čitave porodice, jer višemjesečna izolovanost oboljelog djeteta od svog doma, braće i sestara, drugog roditelja i vršnjaka, ostavlja posljedice kako na samo dijete, tako i na čitavu porodicu. Završetkom bolničkog liječenja se nažalost ne završava i liječenje maligne bolesti. Naravno da adekvatna medicinska briga i terapije predstavljaju prioritet, ali ne smijemo da zaboravimo i to da je nakon završetka intenzivnog bolničkog liječenja djetetu neophodno omogućiti kvalitetan oporavak i rehabilitaciju.



Naši mali heroji velikog srca koji dobiju bitku sa ovim teškim bolestima svakako trebaju našu pomoć i kada se liječenje završi. Rehabilitacija je izuzetno značajna za proces osnaživanja i vraćanja porodice u normalan tok života nakon izliječenja. Sadržaj kampa i sve aktivnosti planiraju se na osnovu potreba djece liječene od raka sa ciljem jačanja njihovog samopouzdanja, njihove samostalnosti, fizičkih sposobnosti, spretnosti i kreativnosti.

Učešćem u zajedničkim aktivnostima porodice provode vrijeme zajedno i imaju priliku da se bolje upoznaju i povežu. Roditelji se nalaze u okruženju ljudi koje vežu iste ili slične životne situacije i problemi koji su ih snažili, gdje vidimo pozitivan uticaj grupe, a sama razmjena iskustava je jako važna i ima oslobađajuće i terapeutsko dejstvo. Smanjuje se stres i anksioznost kod roditelja i jačaju se porodične veze. Sedmodnevni boravak u prirodi imao je blagotvorno dejstvo na sve učesnike i pružio im priliku za veliki broj zabavnih, a isto tako i zdravih aktivnosti kojima se stimulišu nove zdrave navike. Svi učesnici su imali redovne dnevne aktivnosti, počev od jutarnje gimnastike, dugih šetnja kroz šumu po čistom zraku, istraživanja prirode, obilazaka vidikovaca, pa sve do večernih aktivnosti i druženja. Djeca su uživala u kreativnim i likovnim radionicama kojima su se znale pridružiti i mame, zatim turnirima u stonom tenisu, društvenim igrama i svakodnevnim sportskim aktivnostima na terenima za fudbal i košarku. Od posebnog značaja je i samo druženje sa vršnjacima koje im je nedostajalo.

Na ovaj način ostvaruje se i ponovni dodir sa vanjskom sredinom koji je svima bio prijeko potreban, kao i početak integracije u društvenu zajednicu.

U okviru kampa imali smo i organizovane izlete. Učesnici su imali priliku da posjete manastir Raču, vozili su se Šarganskom Osmicom, obišli su izvor najkraće rijeke u Evropi- rijeke Vrelo, kao i Drvengrad „Mećavnik“. Jedna sedmica svima je brzo proletjela, ali utisci sa Iskrinih kampova dugo traju.

Na kampovima se sklapaju prijateljstva za čitav život, a poslednji dan kampa nerijetko završava suzama zbog rastanka. O tome koliko ovi kampovi znače našoj djeci najbolje mogu da posvjedoče njihovi utisci koje su pisali na jednoj od radionica na kampu i činjenica da se već pri kraju kampa svi raduju sljedećem druženju.

Andrea Pećanac, sekretar Udruženja

Realizacijom projekta psihosocijalne podrške nastala je knjiga „Hrabre priče“. Nazvala sam je tako jer je bezgranična hrabrost osobina koja krasi sve naše roditelje i djecu. Hrabrost, da i pored straha, bola i neizvjesnog ishoda stisnu zube i idu dalje bez obzira na sve. Nije lako preći taj put, ali ni preživjeti sve to iznova pišući o tome. U ovoj knjizi je 37 djece i njihovih roditelja smoglo snage da opišu svoje iskustvo prilikom liječenja maligne bolesti. Njihove priče, pisane srcem i natopljene suzama, opisuju put svakoga ko se zatekao na Odjeljenju dječje hematookologije. Od prvobitnog osjećanja zebnje kada iznad vrata pročitaš naziv odjeljenja na koje si došao, do trenutka kada ti saopšte dijagnozu. U periodu između ta dva događaja uporno se nadaš da je sve sigurno neka greška i da tvoje, do tada zdravo dijete ne može biti bolesno, pogotovo ne od tako opasne bolesti. Onda ti saopšte dijagnozu, i to je najgori trenutak u životu svake porodice. Čini ti se da poslije toga ne postoji ništa, ali kad-tad shvatiš

da moraš dalje. I onda se pojavi milion pitanja, i ono najvažnije – da li će sve ovo završiti dobro. Mislim da je sve nas koji smo učestvovali u stvaranju ove knjige vodila upravo želja da tim novim roditeljima probudimo nadu i kažemo da sve može završiti dobro. To naše iskustvo jedna je od vrijednosti „Hrabrih priča“, jer svaki roditelj i dijete osjećaju da ih tada može razumjeti samo neko ko je preživio isto. Takođe, dijeljenje iskustva je lijek za dušu, a kako kaže Andrić „ništa ljude ne vezuje tako kao zajednički i sretno proživljena nesreća“. Podrška koju jedni drugima možemo da pružimo na ovaj način izuzetno je važna, ali u procesu liječenja svakako je najvažnije ono što čine naše drage doktorice i sestre na Odjeljenju dječje hematookologije. Zahvaljujući njihovoj stručnosti, znanju i zalaganju procenat izlječenja naše djece na nivou je rezultata najboljih svjetskih klinika. Ono što je u procesu liječenja pomalo potisnuto u drugi plan, kako u svijetu, tako i kod nas jeste psihosocijalna podrška i to prvenstveno stručna psihološka pomoć. Ona u velikoj mjeri može da olakša život roditelja i djece tokom liječenja i njihov povratak u svakodnevicu. Na to je ukazala i većina učesnika projekta „Hrabre priče“. Hvala svima koji su smogli snage da ponovo prožive najteže trenutke u životu i na taj način svojim iskustvom pruže nadu i podršku drugima. Na kraju malo ću prilagoditi mudre riječi jedne dvanaestogodišnjakinje. Ona je u knjizi „Hrabre priče“ napisala da se možda ne borimo svi na isti način i istom snagom, ali nam je cilj svima isti - da nađemo način i hrabrost da preživimo sve ovo i ostanemo koliko-toliko normalni. Da se možemo, kako u svojoj priči kaže jedna mama, radovati besparici, lošim školskim ocjenama, kvarovima kućanskih aparata..., jer to nisu stvarni problemi. Obični ljudi ne znaju da su problemi nešto sasvim, sasvim drugo.



Katica Kerkez, upravnica Roditeljske kuće „Iskra“ i koordinator projekta „Hrabre priče“

Predstavljanjem knjige „Hrabre priče“, u Domu omladine, završena je realizacija projekta psihosocijalne podrške našeg udruženja. Projekat je sufinansirao Grad Banja Luka - Odjeljenje za kulturu, turizam i socijalnu politiku. Aktivnosti projekta bile su usmjerene na pružanje podrške i jačanje roditelja i djece koji se sada suočavaju sa dijagnozom maligne bolesti, da na osnovu iskustava roditelja i djece koji su prošli proces liječenja, lakše prihvate i brže se prilagode novonastaloj situaciji. Zahvaljujemo Davorinu Reljiću na ustupljenim fotografijama.



OSMI MART U RODITELJSKOJ KUĆI



Povodom Međunarodnog dana žena, u Roditeljskoj kući smo održali radionicu izrade cvijeća od papira. Vrijedne ruke stvorile su mala umjetnička djela.



Roditeljsku kuću posjetili su učenici četvrtog razreda JU Škola učenika u privredi, Paula i Marko, sa svojom profesoricom, gospođom Zoricom Dukić. Oni su povodom 8. marta našim mališanima i njihovim mamama poklonili pamučne zaštitne maske koje su sami sašili na časovima praktične nastave. Hvala im na lijepom poklonu.



Zahvaljujemo se Ministarstvu porodice, omladine i sporta Republike Srpske, koji su, povodom 8. marta, mame u Roditeljskoj kući obradovali prigodnim poklonima.

Takođe su nam uručili donaciju sredstava za higijenu i dezinfekciju, kao i školski pribor za naše mališane.



REHABILITACIONI KAMP “JA MOGU SVE”



Udruženje roditelja “Iskra” uspješno je organizovalo sedmi po redu rehabilitacioni kamp za porodicice djece liječene od malignih bolesti.

Kamp pod nazivom “Ja mogu sve” ove godine održan je na planini Tari i trajao je sedam dana.

Ovom prilikom želimo da zahvalimo “UniCredit Bank” koja je prepoznala važnost rehabilitacije nakon dugotrajnog liječenja i, u okviru inicijative “Podrška djetinjstvu”, sufinansirala naš projekat.

Rehabilitacija nakon završenog liječenja izuzetno je značajna za proces osnaživanja i vraćanja porodice normalnom životu nakon izlječenja.

Sedmodnevni boravak u prirodi pružio je priliku svim učesnicima za zajedničko druženje i veliki broj zabavnih aktivnosti.



Vesela družina je smještena u hotelu “Beli bor” i svi se raduju boravku u prirodi.

KAMP TARA

Već prvog dana kampa svi učesnici su krenuli u zajedničku šetnju i istraživanje prirode.



Predivna šetnja do vidikovca na Tari i manastira srpskih svetitelja.



U okviru kampa na Tari posjetili smo manastir Raču, vozili se šarganskom Osmicom, posjetili izvor najkraće rijeke u Evropi – rijeke Vrelo, kao i Drvengrad “Mećavnik”.



SPORTSKE AKTIVNOSTI NA KAMPU

Djeca su uživala u sportskim aktivnostima i raznim društvenim igrama na kampu.



RADIONICE NA KAMPU TARA

Kreativne radionice održane su i ove godine sa našom dugogodišnom saradnicom Natašom Maštom koja je se odazvala našem pozivu i uveselila sve naše male i velike heroje i umjetnike.



Naravno, Nataša nam je i ove godine predstavila širok spektar svojih radionica, od kojih su neke rađene i u prirodi. Nakon završetka radionice bilo je predstavljanje radova i zajedničko fotografisanje.





Pogled iz MOGA ugla (roditelji)

Poslije dvogodišnje pauze, lijepo je bilo vidjeti drage ljude. Djeca su bila posebno uzbuđena, jer po riječima moje kćerke - „ovo je najljepše druženje“ koje ona ima u toku jedne godine. Katarina je u međuvremenu počela skijati, plivati, putovati, ali druženje na kampu za nju ima neprocjenjivu vrijednost. Tu smo svi samo ljudi koje povezuje zajedničko iskustvo – maligno oboljenje.

Nasuprot teškim životnim iskušenjima, planina Tara nas je dočekala sa posebnim šarmom, obasjana julskim suncem i obavijena ljetnim povjetarcem. Veoma mi je prijalo ono što smo ovdje doživjeli: prelijepi vidikovci, staze za šetnju i mir koji je poseban na ovoj planini. Organizacija kampa i ukusna hrana u Hotelu „Beli bor“ doprinjeli su odličnim utiscima koje nosim sa ovog kampa.

Milijana Kujača, prof.

Koliko ste puta čuli da nas Bog stavlja na iskušenje, one težine koju možemo da podnesemo? Jeste li vi jedan od onih koji vjeruju da naša borba razvija našu snagu? Svaki čovjek je različit, i različito se nosi sa poteskoćama koje ih u životu snađu. Bez obzira na to da li ste vi osoba koja se suočava sa nekim problemom ili je to vama neko blizak, poželjete da pronađete rješenje za situaciju u kojoj se nalazite. Čovjeku koji prolazi kroz nevolje teško je da shvati zbog čega se loše stvari događaju bas njemu. Pokušavajući da nađu prave načine da se izbore sa nedaćama koje su ih snašle, neki se ljudi okreću duhovnosti i počinju da se preispituje gdje su pogriješili, upoznajući tako sebe i svoju snagu. Ova priča je za sve one kojima je tesko. Sve u životu se događa sa nekim razlogom. Pitanje je samo umijemo li to da iskoristimo za svoje dobro.

Rada Trivić, član U.O. Udruženja

O kampu ukratko (djeca)

Ovogodišnji kamp je održan krajem jula na Tari. To je bio moj prvi kamp i druženje sa vršnjacima koji su prošli iste ili slične probleme kao ja. Bio sam jako uzbuđen kad me pozvala Katica, i sa nestrpljenjem sam čekao susret. Obišli smo Mećavnik i Šargansku osmicu, ali mi je najbolje bilo u krugu hotela i terena kad smo igrali košarku, pričali i ostajali do kasno u noć. Bio sam opušten i sretan. Shvatio sam da smo veliki junaci i svi smo isti na jednom mjestu sa puno razumijevanja.

Nadam se da će i ove godine biti organizovano slično druženje i da ćemo se opet svi zajedno sresti i provesti lijepo trenutke.

Dimitrije Terzić, MladiCa Udruženja

Koliko god naše bolesti bile teške, i u našim mislima nemoguće za prevazilaženje, toliko su sve nas spojile i omogućile nam nevjerovatna druženja. Povodom naših velikih pobjeda, Udruženje svake godine organizuje kamp koji u mom spomenaru ostavi mnogo zabilježenih stranica. Ove godine smo putovali u Nacionalni park „Tara“. U tih sedam dana doživjeli smo prelijepa iskustva - od jutarnje gimnastike, preko svakodnevnih obilazaka novih mjesta, pa sve do večernjih žurki. „Šarganskom osmicom“, odnosno poznatim „Ćirom“ prešli smo preko najljepših vidikovaca na Tari i stigli čak do Mokre Gore i „Drvengrada“, poznatog reditelja Emira Kusturice. Vodič nas je svakog dana dočekivao sa novim idejama i novim mjestima za obilaženje. Nakon obilaska manastira Rača i prelijepog izvora Perućac, prošetali smo trim stazama i zabavljali se kroz razne aktivnosti. Za svakog od nas ovo može biti jedno prelijepo iskustvo u kome stekneš veliki broj novih prijatelja, ali i u kome pronađeš nove interese ka kojima stremiš.

Milica Jaćimović, MladiCa Udruženja



ZLATNI SEPTEMBAR

Udruženje roditelja djece oboljele od malignih bolesti "Iskra" i ove godine obilježava Zlatni septembar, mjesec podrške djeci i adolescentima oboljelim i liječenim od malignih bolesti.

U mjesecu podrške želimo da skrenemo pažnju na probleme sa kojima se suočavaju porodice djece oboljele od malignih bolesti ne samo za vrijeme liječenja, nego i u periodu nakon njega, kada treba da se vrate u svoje matične sredine i nastave sa normalnim životom.

Budite uz naše male heroje velikog srca. Obojte septembar u zlatno u znak podrške djeci oboljeloj od raka i pomozite im u borbi za njihovo sutra.

Zlatni septembar: Podrška Medijske grupacije "Oslobođenje"

Medijska grupacija Oslobođenje, u saradnji sa udruženjima Iskra i Srce za djecu, tokom septembra će realizovati kampanju čiji je cilj jačanje svijesti o značaju podrške djeci oboljeloj od karcinoma, te njihovim roditeljima ili starateljima.

- Ovaj projekat realizujemo u saradnji sa entitetskim udruženjima koja brinu o djeci oboljeloj od karcinoma, a to su Udruženje roditelja djece oboljele od malignih bolesti „Iskra“ (Republika Srpska) i Srce za djecu (Federacija BiH) tako da će naše novinarske ekipe snimati priče na teritoriji cijele BiH. Tako ćemo dati priliku ljekarima i drugim stručnjacima da iznesu svoje stavove i stavove struke o ovoj problematici – kaže Zlatko Kljajić, direktor Grupacije "Oslobođenje servisi".

- Zahvalni smo "Oslobođenju" i "O kanalu" što će nam ustupiti prostor da javno govorimo o svim aspektima borbe protiv karcinoma kod djece. To je često mukotrpan, težak i dug put. Činjenica da troje od četvoro djece pobijedi u borbi protiv raka, dovoljno govori sama za sebe. Oboljeloj djeci i njihovim roditeljima je potrebna pomoć društva u kojem žive – rekla je Dijana Berić, predsjednica Udruženja roditelja djece oboljele od malignih bolesti „Iskra“ Banja Luka.



ZLATNI SEPTEMBAR



Večeras je i Banjaluka zasvijetlila zlatnom bojom u znak podrške djeci oboljeloj od malignih bolesti. Zgrada Gradske uprave i Kulturni centar Banski dvor SIJAJU ZLATNO!



SEDAM GODINA UDRUŽENJA „ISKRA“

Udruženje roditelja „Iskra“ 4. novembra obilježava 7 godina od osnivanja.

Osnovni cilj našeg Udruženja jeste unapređenje kvaliteta života djece oboljele od malignih bolesti kao i njihovih porodica.



Posebno smo ponosni na izgradnju i nesmetano funkcionisanje Roditeljske kuće u kojoj borave roditelji i djeca koja se liječe od malignih bolesti na Odjeljenju dječije hematoonkologije UKC RS.

Za 5 godina uspješnog rada Roditeljske kuće, u njoj je pomoć, podršku i toplu porodičnu atmosferu, pronašlo više od 130 porodica iz čitave Republike Srpske.

Pod okriljem našeg udruženja, od 2018. godine djeluje i mreža mladih liječenih od raka MladiCe RS.

Svjesni značaja rehabilitacije nakon završenog liječenja, dosad smo uspješno organizovali sedam ljetnjih i jedan zimski rehabilitacioni kamp za cjelokupnu porodicu djece oboljele od malignih bolesti.

U skladu sa svojim ciljevima trudimo se da pružimo pomoć i podršku Odjeljenju dječije hematoonkologije UKC RS kada god smo u mogućnosti.

Kroz pružanje informacija, psihosocijalnu podršku i brojne programe trudimo se da osnažimo roditelje i djecu, kao i da informišemo javnost o dječijem malignitetu i načinu na koji mogu da pomognu i daju svoj doprinos.

Da bi se osigurala čvrsto strukturisana i odgovarajuće organizovana briga i njega za bolesnu djecu, uz podršku njihovim porodicama, potrebna je podrška cijelog društva.



SEDAM GODINA UDRUŽENJA „ISKRA“





Peta godišnjica rada Roditeljske kuće “Iskra”



Udruženje roditelja djece oboljele od malignih bolesti “Iskra” 8. septembra obilježilo je petu godišnjicu rada Roditeljske kuće.

Prvi mali stanari s roditeljima uselili su se u kuću 2016. godine i od tada je u njoj “dom daleko od kuće” pronašlo više od 120 porodica iz svih krajeva Republike Srpske.

Roditeljska kuća izgrađena je na inicijativu Udruženja “Iskra”, a služi za besplatan smještaj roditeljima i djeci koja se na Odjelenju hematooknologije liječe od malignih bolesti. Osim besplatnog smještaja oboljeloj djeci i njihovim roditeljima, Kuća pruža podršku, toplu porodičnu atmosferu i mjesto na kojem, bar na trenutak, mogu da zaborave na bolničko liječenje i kroz igru vrate dio naglo izgubljenog djetinjstva.

U pet godina postojanja u Roditeljskoj kući realizovane su brojne akcije, projekti i različite radionice s ciljem poboljšanja kvaliteta života djece koja prolaze kroz teško i dugotrajno liječenje. Za djecu osnovnoškolskog uzrasta od 2017. godine organizovana je nastava što im omogućava da, nakon završetka liječenja, nastave redovno školovanje sa vršnjacima. Školu u Roditeljskoj kući pohađalo je devet mališana.

Saznanje da dijete boluje od raka u momentu mijenja život cijele porodice. U toj teškoj životnoj situaciji svi oni će, u našoj roditeljskoj kući, uvijek dobiti snagu, razumijevanje, utjehu i toplu ljudsku podršku, ali i trenutke радости kada im je sreća napotrebna.



Hvala na podršci!

Pionirski sastav FK Naprijed iz Banjaluke pred početak prvenstvene utakmice protiv vršnjaka iz FK Spartak izašli su u majicama Iskre.

Hvala im od ♥ na podršci svoj djeci koja se liječe od malignih bolesti, i u ime svih onih koji su prošli kroz Roditeljsku kuću Iskra za ovih prvih pet godina rada!



Hvala na podršci!

Odbojkašice OK Borac – Stars su na utakmicu trećeg kola Druge lige Republike Srpske protiv ekipe Prijedora izišle u majicama Iskre. Hvala im od srca na podršci koju su poslale svoj djeci koja se liječe od malignih bolesti, i u ime svih onih koji su prošli kroz Roditeljsku kuću Iskra za ovih prvih pet godina rada!



PET GODINA RADA RODITELJSKE KUĆE ISKRA

Sveštenik parohije Paprikovac, jerej Slobodan Marin, osveštao je Roditeljsku kuću povodom Svetog Nektarija Eginskog koga smo izabrali za slavu i zaštitnika naše Roditeljske kuće.

Tom prilikom osveštane su naše prostorije i ikona Svetog Nektarija Eginskog.



Postavljanjem rekvizita završeno je uljepšavanje zida Roditeljske kuće.

Hvala od srca našim dragim umjetnicama koje su oslikavale zid veselim i razigranim motivima, te na taj način dale svoj doprinos da našim mališanima uljepšamo boravak u Roditeljskoj kući.



Povodom Međunarodnog dana djece oboljele od malignih bolesti, Odjeljenju dječije hematoonkologije uručili smo infuzione pumpe.

U skladu sa ciljevima našeg Udruženja, kada god smo u prilici, trudimo se da im olakšamo svakodnevnu borbu za ozdravljenje mališana.



I ove godine naše udruženje prisustvovalo je tradicionalnoj manifestaciji obilježavanja Dječje nedjelje u Muzeju RS.

Dječja nedjelja ove godine obilježava se pod sloganom "Zajedno možemo sve", a organizovalo ju je Odjeljenje za obrazovno-pedagoški rad Muzeja Republike Srpske.

Misija ove manifestacije jeste podizanje svijesti o dječjim pravima.

Dječja nedjelja u Muzeju RS je organizovana u saradnji sa Ombudsmanom za djecu Republike Srpske, a pokrovitelj je Ministarstvo prosvjete i kulture Republike Srpske.



Posjetili smo medijsku grupaciju Oslobođenje u Sarajevu i ovom prilikom smo im uručili zahvalnicu povodom kampanje Zlatni septembar koja je realizovana u znak podrške djeci oboljeloj od raka i njihovim roditeljima.

Na Odjeljenju dječije hematoonkologije postavljena je nova kuhinja, poklon našeg udruženja zaposlenima koji s ljubavlju našoj djeci svakodnevno olakšavaju bolničke dane.

Takođe smo, povodom obilježavanja Zlatnog septembra, mjeseca podizanja svijesti i podrške djeci oboljeloj od malignih bolesti, Odjeljenju poklonili stvari koje su im nedostajale.

Naše udruženje, u skladu sa svojim ciljevima, trudi se da pruži pomoć i podršku Odjeljenju dječije hematoonkologije kad god može i na taj način roditeljima i djeci olakša dugotrajni boravak u bolnici.





Danas je 20. novembar, Međunarodni dan djece.

Na današnji dan 1989. godine potpisana je Konvencija o pravima djeteta koja sadrži univerzalne standarde koje države moraju da garantuju svakom djetetu.

Djeca su najvažniji i najranjiviji članovi našeg društva, a posebno djeca oboljela od malignih bolesti. Mislimo na njih, poštujemo prava svakog djeteta i pokažimo im da nisu sami. Neka svaki dan bude dan kada brinemo o djeci.





Mladić koji se izborio s leukemijom: SVI SE PROMIJENIMO NA TOM PUTU

Izvor: Nezavisne novine, 13.12.2021

Bolest promijeni čovjeka na silu. Ostavlja tra-
ga i na djeci koja se liječe dok su mala, koja
se kad odrastu gotovo i ne sjećaju tog perio-
da, a mislim da je najgore kad se bolest desi u
periodu kada smo svjesni. Teško je to prihvatiti,
pogotovo kad nema neke pripreme. Danas sam
dobro, a sutra na onkologiji.

Riječi su to mladog Banjalučanina Mi-
loša Maleševića, studenta četvrte godine
Medicinskog fakulteta u Banjaluci, kojem je,
kada je imao 14 godina, uspostavljena dijagno-
za akutne limfoblastne leukemije.

Priča kako je i njemu i njegovoj porodici trebalo
vremena da se priviknu na nove okolnosti, da to prihvate, smognu snage da izgovore "rak" i zajedno
prođu kroz tešku borbu.

"To je bilo 2013. Nisu bili nikakvi specifični simptomi u pitanju, ličilo je na prehladu, na nešto sitno.
Otišli smo kod porodičnog ljekara i nalaz krvne slike je pokazao ogroman broj leukocita, što je
već ukazalo na sumnju na neko teže oboljenje. Naravno, odmah su nas uputili na Dječju hema-
toonkologiju UKC RS. Bio sam na tom odjelu nekoliko dana dok sam čekao da se potvrdi sama
dijagnoza. Nakon desetak dana uspostavljena je dijagnoza akutne limfoblastne leukemije i tada je
počela terapija", navodi Miloš.

Majka je bila s njim određeni period tokom boravka u bolnici, radnici na odjelu bili su mu velika
podrška, ali je opet, priznaje, bilo jako teško.

"Proces je sam po sebi trajao dugo, činilo se u nekim momentima kao da se vrijeme ne pomjera, a
u nekim kao da leti. Kasnije se naviknete na sve, medicinske sestre vam postanu kao članovi po-
rodice, pred kraj terapije nestane taj faktor otuđenosti, da sam negdje gdje ne pripadam. To je bio
period prije Roditeljske kuće, tako da mi nismo imali opciju da se udaljimo od odjela. Mogli smo ići
kući, ali samo kad su nalazi bili perfektni, sav ostali period smo svi provodili u bolnici", govori Miloš.

Sa smiješkom priča kako je njemu i djeci sa kojom je bio na odjelu najteže padala dosada.

"Koliko god to smiješno zvučalo, pored svih uboda, terapija i svega što je rađeno najteža je bila
dosada, jer kad ste kod kuće uvijek imate nešto da radite. Igrate igrice na računaru, učite, družite
se, bilo šta, i odjednom se smjestite u okruženje gdje ne možete ništa, gdje ste vezani za krevet,
gdje se vrlo malo krećete, imate dva-tri kanala na televizoru koji je tu u sobi, jer tada nije bilo ni
interneta na odjelu i prosto vam je dosadno, konstantno", govori mladi Banjalučanin, koji je, kako
bi popunio to slobodno vrijeme, u bolničkoj sobi naučio dva strana jezika.

Ističe da je otvaranjem Roditeljske kuće u Banjaluci, u kojoj je i sam angažovan kroz "MladiCe RS"
- Mrežu mladih izliječenih od raka u RS, znatno olakšan život teško oboljele djece.





“Uzevši u obzir trenutno stanje, sama Roditeljska kuća ne funkcioniše kao prije, djeca su i dalje tu, ali ne možemo im dolaziti u posjetu, raditi s njima, nestao je jedan dobar dio aktivnosti koji čini Roditeljsku kuću takvom kakva jeste. Međutim, ona je i dalje neka sredina između odjela i kuće. Dosta djece koja dugo borave u Roditeljskoj kući počnu je posmatrati kao svoj dom, jer nema bijelih mantila, sobe nisu bolničke, tu su s porodicom i to zaista olakšava sve. Prije korone organizovali smo za tu djecu filmske večeri, razne radionice i druženja s njima i njihovim roditeljima”, govori Miloš.

Priča kako se kroz Udruženje roditelja djece oboljele od malignih bolesti “Iskra”, čiji su članovi i njegovi roditelji, uključio u aktivnosti vezane za pomoć oboljeloj djeci i njihovim roditeljima jer je tokom svog liječenja uvidio koliko je takvim porodicama bitan kontakt s nekim ko se izliječio.

“Koliko god to djeci možda ne znači, jer znam da meni nije do te mjere nešto značilo kad vidim nekog ko se izliječio, mojim roditeljima je to bila ogromna stvar. Kad vide da dođe neko ko se prije 10-15 godina liječio i da je sada zdrav, ima porodicu, djecu, to je roditeljima neizmjereno značilo”, navodi ovaj hrabri mladić, koji je i pored traume kroz koju je prošao kao tinejdžer odlučio da se vrati među oboljele, da im bude podrška, a možda kroz koju godinu i da im pomogne kao ljekar.

Ističe da bolest nije bila okidač da kasnije upiše medicinu. Upravo suprotno, umalo da bude prepreka za odluku o izboru fakulteta donesenu u djetinjstvu.

“Medicinu studiram i mislio sam je upisati i prije nego što se javila bolest, ali kada je došlo do toga bilo je dileme, i pored te želje, da li da upišem ili ne. Bio je taj momenat da li treba da se izložim tolikom stresu. Stres je veliki faktor za sva oboljenja, naročito za malignitet. Međutim, ja sam bio uporan i pratio sam svoje želje uprkos savjetovanju drugih ljudi. Pošto sam borbu s rakom iskusio na svojoj koži, kao i kroz rad Roditeljske kuće, navikao sam na sve što rak nosi sa sobom, te mi to više ne predstavlja tabu. Sada kada uđem u Roditeljsku kuću, više se ne osvrćem na negativne aspekte liječenja. Znam da je izlječenje moguće, tako da se fokusiram na to. Znam šta ta djeca prolaze, ali se trudim da ne mislim o njihovoj trenutnoj patnji nego o pozitivnom ishodu koji je pred njima”, navodi Miloš.



Dodaje da se, nažalost, s prestankom terapije borba s bolešću ne završava.

“Svi se mi promijenimo od početka do kraja terapije jer to je iskustvo koje ostaje za života. I to nosi još brojna iskustva poslije samog liječenja. Trudimo se da vodimo razgovor o kasnim posljedicama raka, jer iako se terapija završi kroz godinu-dvije, borba sa samim rakom i svim što nosi traje puno duže. U prošlosti nije bilo mnogo mladih koji su preživjeli takve bolesti pa se nije moglo raditi ni istraživanje o tome koje su tačno kasne posljedice i tek se sada na evropskom nivou, jer smo uključni kroz udruženje i u taj spektar dešavanja, vidi da zaista postoje posljedice kroz čitav život na neki način”, priča Miloš.

Ističe da su se i uslovi za liječenje i odnos okoline prema oboljelima značajno poboljšali od perioda kada se on liječio do sada.

“Cijeli tim na Odjelu onkologije daje sve od sebe da se svaki aspekt liječenja odradi do apsolutnog maksimuma. Uslovi su i tada bili dobri, to je bolnica, niko tu ne očekuje igraonicu. Sve je bilo dobro, od ekstremne humanosti do poštovanja sve terapije i kompletnog liječenja. Naravno, s otvaranjem Roditeljske kuće sve to je postalo još bolje i sam odjel je napredovao dosta, od ugradnje interneta do dodatnog sređivanja soba i poboljšanja uslova za svu djecu”, naglašava mladi Banjalčanin.

Što se tiče odnosa društva prema oboljelima, kaže da je situacija sada znatno bolja nego u vrijeme kad se on liječio.

“U periodu kad sam se ja liječio bilo je i neprijatnih situacija. Bilo je scena kada se ljudi okreću i odmiču od mene kada me vide bez kose ili izmijenjenog od terapije. Ja razumijem da su to i strah i predrasude i svašta nešto, na neki način i strah da ne povrijede samu osobu, međutim opet to utiče na osobu i koliko se god naši ljudi trudili tu je i mentalitet ‘pu pu, daleko bilo’. Ljudi ne vole ni razgovarati o tome, jer na neki način postoji dobar dio nas koji vjeruje da šta govorimo to privlači. Sada je puno, puno bolje”, govori Miloš.

Ističe da pomak vidi i kroz aktivnosti u Udruženju.

“Osam godina je prošlo od mog liječenja, od čega sam pet godina u Udruženju ‘Iskra’. Kroz rad u Udruženju vidim da se promijenila ta slika, kad izađemo na trg i dijelimo naše letke, promotivni materijal, nema više one odbojnosti. Prve godine ljudi su nas zaobilazili u širokom krugu, pogotovo kad vide dječji malignitet. Obično je prvo pitanje bilo: ‘Koliko novca treba da dam’, dok mi namjerno kad izlazimo na takve akcije ne tražimo novac jer znamo da mnogi nisu u mogućnosti da ga doniraju. Ne mogu reći ni da je sada idealno, ali pomak se zaista vidi”, navodi Miloš.

Nažalost, iz iskustva je saznao koliko različito ljudi doživljaju kancer prije i nakon što obole.

“Lijepo bi bilo reći oboljelima - ostanite pozitivni, sve će biti dobro, ali to su isprazni savjeti. Za taj neki prvi period je teško bilo šta reći. Kad saznamo šta se dešava svi smo mi u fazi poricanja i treba pustiti da taj period prođe. Ne treba se na silu tjerati ni na šta. Koliko god mi htjeli da se sutra probudimo i da nismo tu, to je nemoguće. To treba prihvatiti kao dio života, jer bolest to i jeste. Neki ljudi počnu da se preispituju, da li sam ja nešto zgriješio, pogotovo religiozniji ljudi, ali to ne bi trebalo raditi. Ne treba tražiti razlog, nego prihvatiti i pokušati zajedno s porodicom proći kroz to sve”, zaključuje ovaj hrabri mladić.

VOLONTERSKI KUTAK

Povodom Zlatnog septembra, mjeseca podizanja svijesti o raku kod djece, volonteri našeg udruženja su na Trgu Krajine dijelili promotivni material i pozivali sugrađane da dođu u 20 sati do Kulturnog centra Banski dvor i Skupštine Grada Banjaluka, koji će biti osvijetljeni zlatnom bojom kao znak podrške svoj djeci koja se bore sa malignim bolestima.



MladiCe i volonteri Iskre volontirali su na Prvom banjalučkom maratonu.



Sa zadovoljstvom smo prihvatili poziv organizatora prvog banjalučkog maratona, gospodina Vladimira Seleca da naše MladiCe i volonteri Udruženja volontiraju na maratonu.



PODRŠKA INSTITUCIJA REPUBLIKE SRPSKE

Predsjednica Republike Srpske Željka Cvijanović, predsjednik Vlade Radovan Višković i ministar zdravlja i socijalne zaštite Alen Šeranić razgovarali su danas sa predstavnicima Udruženja roditelja djece oboljele od malignih bolesti "Iskra".

Na sastanku je razgovarano o podršci djeci koja se liječe u Klinici za dječije bolesti, odjeljenje hemato-onkologije, u Univerzitetskom kliničkom centru Republike Srpske, njihovim roditeljima, programskim aktivnostima udruženja, projektima rehabilitacije i funkcionisanju Roditeljske kuće, saopšteno je iz Biroa za odnose sa javnošću Vlade Republike Srpske. Zajednički je usaglašeno opredjeljenje da institucije Republike Srpske podrže aktivnosti Udruženja Iskra, putem tekućih grantova humanitarnim organizacijama i udruženjima, ali i kroz projektne aktivnosti koje uključuju rehabilitaciju.



Projekat "Moja porodica, moja snaga".



U Roditeljskoj kući je u periodu od maja do jula sproveden projekat "Moja porodica, moja snaga". Sredstva za realizaciju projektnih aktivnosti dobili smo od Ministarstva porodice, omladine i sporta Republike Srpske. Za mališane u Roditeljskoj kući, i njihove mame, organizovali smo likovne i kreativne radionice na kojima smo se družili, crtali i stvarali svoja mala umjetnička djela. Učiteljice Jovana i Vanja, za naše školarce, organizovale su onlajn radionice na temu porodice, pa su nam se i oni svojim radovima pridružili u priči o važnosti porodice. Projekat je završen jednodnevnom izletom na Hajdučke vode.

DONACIJE UDRUŽENJU

Porodica Petković iz Banjaluke obradovala je svojom donacijom djecu u Roditeljskoj kući. Oni su nam donijeli konzolu za igre Play Station 4 i nekoliko igrica. Zahvaljujemo što su na taj način našim mališanima skratili duge dane liječenja prije odlaska kući.



Zahvaljujemo Humanitarnom udruženju žena "Duga" na donaciji sredstava od prodajne izložbe radova učesnika "Male škole Zmijanjskog veza". Vrijedni mališani svoje radove izložili su u Parku "Petar Kočić", a sredstva od prodaje poklonili su drugarima u Roditeljskoj kući.



U okviru humanitarnog projekta International Orthodox Christian Charities IOCC-a, koji se sprovodi u saradnji sa Dobrotvornom organizacijom Eparhije Zvorničko-Tuzlanske "Trojeručica", kao pomoć porodicama, a radi ublažavanja ekonomskih posljedica pandemije, naše Udruženje dobilo je pakete higijene za porodice, članove našeg Udruženja.

Zahvaljujemo se donatorima na pomoći i podršci porodicama djece oboljele od malignih bolesti.



U okviru akcije podjele higijenskih paketa porodicama, članovima našeg Udruženja, veliku zahvalnost dugujemo kompaniji "EuroExpress brza pošta" koja se odazvala na našu molbu i pružila nam nesebičnu podršku.

"EuroExpress brza pošta" besplatno je dostavila pakete na kućne adrese naših porodica širom Republike Srpske. Za porodice iz Banje Luke, pakete su nam dostavili u Roditeljsku kuću.

S obzirom da ovo nije prvi put da nam izlaze u susret, hvala im na podršci koja nam je od velikog značaja.



Zahvaljujemo se UNIQA Osiguranju na vrijednoj donaciji koju su nam uručili u okviru njihove kampanje pomoći domovima i udruženjima širom BiH.

Ovo nije prvi put da misle na nas i hvala im na tome.



DONACIJE UDRUŽENJU

Predstavnici „Bosnalijek“-a, najvećeg bosanskohercegovačkog proizvođača lijekova, u sklopu obilježavanja 70 godina od osnivanja kompanije uručili su donaciju našem Udruženju. Osim finansijskih sredstava, donirana su i dezinfekciona sredstva, te paketi proizvoda sa dodacima prehrani i vitaminima. Hvala im od srca na donaciji i podršci u radu Roditeljske kuće.



Naše udruženje je posjetio načelnik opštine Prnjavor, gospodin Darko Tomaš, kome se ovom prilikom zahvaljujemo na novčanoj donaciji i podršci u radu Roditeljske kuće. Opština Prnjavor na čelu sa načelnikom je i do sada imala razumijevanja za djecu oboljelu od malignih bolesti. Hvala im od srca na tome.



Roditeljsku kuću posjetili su uvijek dragi gosti iz sarajevskog Udruženja "Srce za djecu". Iako smo se zbog pandemije družili vani, i, na propisanom odstojanju, bilo je ugodno vidjeti draga i poznata lica. Kratku posjetu iskoristili smo i da se dogovorimo oko detalja izrade perike od prirodne kose za našu Bojanu.



Predstavnici Kabineta predsjednika Vlade, gospodina Radovana Viškovića, posjetili su Roditeljsku kuću "Iskra" i, povodom predstojećih vaskršnjih praznika, djecu su obradovali vaskršnjim jajima, voćem i poklonima.

Hvala im na pažnji i podršci koju nam srdačno pružaju.

Povodom Međunarodnog dana djece, predstavnici Udruženja "Sva djeca svijeta", posjetili su Roditeljsku kuću Udruženja roditelja djece oboljele od malignih bolesti Iskra. Ovom prilikom uručili su prigodne poklone djeci koja se liječe na UKC Republike Srpske, a borave u Roditeljskoj kući. Hvala im na ovom divnom gestu pažnje!



Hvala našoj sugrađanki koja je svojim poklonima obradovala stanare Roditeljske kuće.

ONI SU NAS POSJETILI



Povodom Duhova, krsne slave Tržnice, predstavnici ovog preduzeća posjetili su Roditeljsku kuću i uručili nam prigodne poklone za Roditeljsku kuću i Odjeljenje dječije hematookologije.

Hvala im na pruženju pažnji i podršci.



U srijedu su nas svojom posjetom obradovali dragi prijatelji Bogdan Stevanović (Blogdan) i Tamara Klarić iz Nurdora.

Radujemo se budućoj saradnji.

Svojom posjetom su nas obradovali zaposleni iz Kompanije Drenik d.o.o. Sarajevo, Podružnica Doboj koji su tom prilikom stanarima u Roditeljskoj kući donijeli sredstva za čišćenje i dezinfekciju te ostali potrošni materijal. Veliko hvala kompaniji "Drenik" i jednom tati koji je bio inicijator ove posjete.



Irina Jević i Tibor Puškar su mladi ljudi koji su u okviru projekta Youth Leadership od američke ambasade dobili sredstva za organizaciju KNOWledge radionice. Dio sredstava granta koji su dobili za finansiranje projekta, namijenili su našem Udruženju, u vidu didaktičkog i edukativnog materijala, igrice za Play Station 4, trotineta i bicikla za naše mališane.



Djeca iz "Dječijeg vrtića" Gacko su, u okviru manifestacije "Dječije nedjelje", obradovali poklonima djecu koja borave u Roditeljskoj kući "Iskra".

Hvala osoblju vrtića, mališanima i njihovim roditeljima, koji su, zajedno sa djecom, učestvovali u pripremanju poklona.



Naša hrabra Mateja, koja je i sama prošla kroz proces liječenja i gubitka kose, nedavno se ošišala i odlučila da sada ona donira svoju kosu drugarima koji trenutno prolaze kroz liječenje.

Na taj način poslala im je poruku podrške, ljubavi i nade.

Zahvaljujemo se "EuroBlicu" koji je povodom proslave svog 22. rođendana knjigama obradovao mame i djecu u Roditeljskoj kući.



Zahvaljujemo se porodici iz Banje Luke koja je donijela voće i prehrambene proizvode za korisnike Roditeljske kuće.

ONI SU NAS POSJETILI



Zahvaljujemo se preduzeću Tomato Commerce d.o.o iz Banja Luke koji su nas posjetili i tom prilikom donijeli zdrave grickalice korisnicima Roditeljske kuće.

Hvala kompaniji Master BC koja je i ove godine obradovala djecu na Odjelenju dječije hematoonkologije UKC Republike Srpske novogodišnjim paketićima.



Iz humanitarne organizacije „Budimo ljudi” sjetili su nas se i ove godine, i donijeli paketiće za djecu koja se trenutno nalaze u Roditeljskoj kući. Hvala im na pažnji.

Posjetili su nas divni ljudi iz kompanije „Huawei Technologies“ i tom prilikom obradovali su naše mališane tabletima. Hvala im od srca što su im uljepšali ove nadolazeće praznike.



Hvala tetama iz vrtića „Mali Princ“, mališanima i njihovim roditeljima koji su našim mališanima donijeli školski pribor i sredstava za higijenu. Dječica su sa svojim tetama pripremala i crteže i poruke podrške za svoje drugare koji se trenutno liječe od malignih bolesti. Mali naši drugari hvala vam od srca i šaljem vam najveći mogući zagrljaj.





Veliko hvala pripadnicima Granične policije BiH, koji su nas juče posjetili u okviru njihove akcije prazničnog darivanja. Ovom prilikom su uz djecu u Roditeljskoj kući darivali i djecu koja se nalaze na Odjeljenju dječije hematonekologije UKC Republike Srpske. Ovom plemenitom akcijom izmamili ste osmjehe na lica naših malih heroja i uljepšali ste im dan.



Hvala od srca kolektivu firme Bawariamed koji su pripremili paketiće svoj djeci uzrasta do 10 godina čiji su roditelji članovi našeg Udruženja, a mališanima koji nisu iz Banja-luke paketiće su dostavili poštom.



Moto-klub „Voodoo Free Riders” organizovali su akciju prikupljanja paketića. Mališane su su obradovali na specifičan način, obučeni kao Djeda Mrazovi na motorima, što je djeci bio poseban doživljaj.

Zahvaljujemo kompaniji „Elta-Kabel” na paketićima za naše mališane u Roditeljskoj kući i na Odjeljenju dječije hematonekologije UKC Republike Srpske.



ONI SU NAS POSJETILI



Hvala Maji Gojić, koja je na svom profilu @mirisi_iz_majine_kuhinje organizovala prikupljanje novogodišnjih paketića, što nas je posjetila i obradovala mališane u Roditeljskoj kući.

U Medicinskoj školi Banja Luka sprovedena je humanitarna akcija „Jedan slatkiš, jedno dijete”. Tim povodom su nas posjetili učenici sa svojim profesorima i obradovali naše mališane poklonima. Hvala im na tom lijepom gestu.



Hvala Univerzitetu za poslovne studije na paketićima i društvenim igrama za mališane koji borave na Odjeljenju dječije hematologije i u Roditeljskoj kući i našoj dragoj Mariji Babić koja nam je paketiće uručila.

Zahvaljujemo se mamama iz Modriče koje su paketićima obradovala mališane na Odjeljenju dječije hematologije UKC Republike Srpske i u Roditeljskoj kući. Posebno hvala našem malom Njegošu koji je boravio u Roditeljskoj kući i koji nam je zajedno sa svojom mamom uručio paketiće za svoje drugare.





Hvala „TROPIC MALOPRODAJA” d.o.o Banja Luka što su i ove godine obradovali djecu u Roditeljskoj kući i na Odjeljenju dječije hematooknologije UKC Republike Srpske, voćem i čajevima.

Hvala sportskom klubu „Pole Sport Studio” Banja Luka na paketićima za djecu u Roditeljskoj kući i na Odjeljenju dječije hematooknologije UKC Republike Srpske.



Zahvaljujemo se Ministarstvu porodice, omladine i sporta na poklonima u vidu edukativnog materijala i školskog pribora.

Hvala Jeleni Petrović, tetki male hrabre Sofije, koja nas je ponovo obradovala pred Novu godinu i zajedno sa svojim prijateljima i dobrim ljudima pripremila paketiće, poklone i voće za djecu koja borave u Roditeljskoj kući i na Odjeljenju dječije hematooknologije UKC Republike Srpske. Pored paketića tu su i sredstva za higijenu i ostale potrepštine. Hvala od srca Jeleni i hvala svima koji su učestvovali u ovoj akciji.



STRANE RAZIGRANE

Humanitarno plesno veče “Srcem za Iskru”.

Ovim putem želimo još jednom da se zahvalimo Plesnom klubu Ladies, drugarima koji su nastupali i svima koji su odvojili svoje vrijeme da nas podrže večeras.



Ugođaj sa Novogodišnjeg festivala odbojke u Laktašima. Skupa sa OK Laktaši uspješno smo organizovali još jedan Novogodišnji festival odbojke. Nadamo se da ćemo nakon završetka ove pandemije organizovati i mnogo veći Festival odbojke sa više učesnika, i da će moći biti organizovan uz prisustvo publike. Veliko hvala OK Laktaši na podršci koju nam pružaju.







Slika

*J*edna slika kazuje više od hiljadu riječi. Ovo nije ništa novo, već poznato svima nama od pamtivjeka. I to samo jedna, jedina slika.

Ako pričamo o našim životima, možemo sa sigurnošću reći da se oni sastoje od mnoštva slika. A te su slike jasne ili nejasne, bliske ili daleke, velike ili male, značajne ili manje značajne, crno-bijele ili u boji, srećne ili tužne, radosne ili bolne, duboko urezane u sjećanje ili one koje upravo blijede.

Postoje slike koje želimo da nam uvijek budu pred očima, kao i one koje želimo da zauvijek izbrišemo iz svoga sjećanja. Postoje slike kojih smo uvijek svjesni -one slike sa kojima naprosto živimo, kao i slike koje su smještene u podsvjesti.

Slika čovjeka u bijelom mantilu, malo pogrbljenog, koji nas pozva -Dodite ovamo. Sednite. I slika njegove male kancelarije od tri i po kvadrata, sa radnim stolom, kaučom i jednom foteljom. Dobronamjeran, ali strog izraz lica, miris duvana iz cigarete koju je upravo pušio, i činilo mi se tjeskobno mal bezvazdušni prostor kada je saopštavao dijagnozu. Učinilo mi se u trenutku da sam čitavi svemir vidio u tih nekoliko kubnih metara njegove kancelarije. Tek nakon nekoliko minuta naše priče i upoznavanja, kao da na tom istom mjestu sada stoji neka druga slika. Kao da se odnekud probijaju neki zraci svijetla. Zraci nade. Ta nova slika sada je slika vjere. Slika vjere u nešto novo, u nešto bolje. To je slika koju želite zadržati za sebe, i uljepšavati je -nadate se.

Sliku koju će vidjeti vaše dijete koje se liječi ne smije biti ni jedna od vaših slika. Vi morate biti slika svome djetetu, i to slika koja bezuslovno ulijeva želju, nadu i volju. Prema toj vašoj slici i dijete će za sebe stvarati svoju pozitivnu sliku i gledaće je takvim očima. Vi svoju sliku nosite i živite sa njom, to je vaš problem. Dijete nikada ne smije znati za tu vašu sliku. Ona je vaša, i to samo vaša.

Nakon što sve teško prođe i kada od toga ostanu samo slike, one će još uvijek biti tu. I svatko od nas će nastaviti da nosi svoje slike...

Glavni i odgovorni urednik:
Milan Berić, prof.



KAKO POMOĆI

Udruženje se finansira isključivo donacijama pojedinih organizacija, kompanija i pojedinaca. Pozivamo sve zainteresovane da nam pomognu na jedan od sledećih načina:

- Uplatom na žiro-račun
- Volontiranjem
- Doniranjem potrebnih nenovčanih sredstava

Naš rad možete pomoći uplatom na žiro-račun:

1610000123350061

Naša obaveza je da novac donatora trošimo odgovorno, transparentno i strogo namjenski.